

Christmas Number

THE young idea

வினாயமு

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE

FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Wednesday - 17th, December 1941

No. 12

MALAYA-THE EL DORADO OF THE JAFFNESE

—E. S. Moorthy

page

3

TYRANNY OF THE MACHINES

—A. Co - Ed.

6

நத்தார்த் கோபனம்

—'அன்பன் R.'

10

எண்வகை மலர்கள்

—A. Nadarajah

12

R. C. THAVARAJAH
English Editor.

K. SATHASIVAM
Tamil Editor.

Eng. Editorial Board

Editor :

R. C. Thavarajah, Junior Inter Arts

Associate Editors :

K. Aiyadurai, Inter Arts

C. W. Paramsothy, Lond. Matric

Literary Section :-

R. S. John, Jr. Inter Arts

A. F. Tampoe, Junior Inter Arts

News Section :-

E. S. Moorthy, Jr. Inter Arts

Sports Section :-

W. A. Mather, Lond. Matric

Verse Section :-

R. C. Thavarajah, Jr. Inter Arts

Co-eds. Section :-

Miss. R. Appadurai, Lond. Matric

Miss. R. H. Thambiah, Lond. Matric

Junior Section :-

K. Balasundaram Pillai, Lond. Matric

K. Balaraman, Pro. Matric

Faculty Adviser :-

Mr. C. A. Gnanasegaram, B. A.

Tamil Editorial Board

Editor:

K. Sathasivam, Jr. Inter Sc.

Associate Editors:

N. S. Ratnasingham, Lond. Matric

G. N. Wijayaratnam Jr. Inter Arts

Literary Section :-

K. Muthucumarasamy, Jr. Inter Arts

K. Jagatheesa Ayyar, Lond. Matric

Verse Section :-

M. Thambimuthu, Lond. Matric

News Section :-

A. Rajathurai, Lond. Matric

N. R. Balasingam Fourth Form A,

Co-eds. Section :-

Miss. S. Amerasingham, Jr. Inter Arts

Miss. P. Somasundaram,
London Matric

Sports Section :-

K. Tharmaratnam, Lond. Matric

Junior Section :-

A. Kugarajah, IV-th Form

Faculty Adviser :-

P. Navaratnam, B. A. (Hons.)

• Cover Design by 'Sana' of the Eelakesari.

The young idea

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY.

Vol. VI

Wednesday - 17th December 1941

No. 12

Editorial Notes

Greetings:

Christmas season means good cheer
A time for Christian Charity
We wish all our readers
A Merry Christmas—A Bright New Year.

"God bless you merry gentlemen
Let nothing you dismay."

Ring in the New Year !!

THROUGH the din of Fire-crackers and carols which usher in the Christmas morn, there comes to us this Yuletide message. Go 'Christmassing', by all means go, but do so with a child's buoyancy of spirit and open hand. It is a well established fact that together with Christmas Ecstasy goes Christmas Charity. Let us spare a copper, cakes and clothes to the beggar-boy who sings a carol and not bang the door against him. Let us think of the unfortunate souls in distress, in the threatening throes of war and offer a prayer for the young ones cut away from Christmas jollities. That is more than a wee gift.

WITH alarming war - clouds hovering over, the year draws to a close. For the College it has been an eventful year in more ways than one. In and around the campus 'vox-populi' has been heard 'what was not attained this year shall be got in the course of the year to come.' This determination can on no grounds be condemned as "wishful thinking" or reckless optimism. On the other hand it is the result of that characteristic urge in us to rectify the minor faults and seemingly appalling deficiencies and to prove our mettle in acid tests.

The year following, many fear, would be a gloomy one. The imaginative mind might shudder at the possible horrors

Malaya - the El Dorado of the Jaffnese

By E. S. Moorthy, Junior Inter Arts.

TO every Jaffnese, the country that is next of interest to Ceylon is Malaya. Malaya has been the El Dorado of the Jaffnese for the past fortyfive years, though it has ceased to be so of late.

The Jaffnes: in Malaya, numbering about 15,000, constitute only about .005 per cent of the total population. Nevertheless they form an important section of the country's intelligentsia. One rather strange feature in Malaya is that the Ceylonese are identified with the Indian population by the Government, and in consequence, we find the Indian interests being represented by Jaffnese gentlemen in the Sanitary-boards, Municipalities, State Councils and Federal Councils.

Malaya is composed of three scattered political units—the Straits Settlements, the Federated Malay States and the Unfederated Malay States. It has a population of $3\frac{1}{2}$ millions and an area of 51,000 sq. mls., i. e. twice the size of Ceylon. The Malays constitute 45 per cent of the population, while the Chinese and the Indians amount to 40 percent and 14 percent respectively. Of course the percentages are quite different when the individual political units are compared. For example, in the State of Selangor in F. M. S., the Malays are only 20% of the total population, where as in the native State of Kedah they form about 70%.

About seventy years ago, Malaya was an impenetrable jungle and a stronghold of Malaria. To-day, it is one of the richest and healthiest spots in the tropical zone. Malaya is the leading rubber producer in the world and mines 35 percent of the world's

in. The United States is the greatest importer of both these products and the recent political developments in the Far East will unavoidably bring serious immediate economic suffering to both the countries.

Malaya has somewhat a similar historical sequence to that of Ceylon. In 1511, the Portuguese, under the famous leader, Albuquerque, captured a Malayan port in the straits of Malacca. In the seventeenth century, Malaya was lost to the Dutch, when the latter was ousting the Portuguese everywhere in the East Indian seas. In 1786 the British rented the island of Penang from the Sultan of Kedah, and in 1795, they captured the port of Malacca from the Dutch. In 1819 Stamford Raffles, with the permission of Rord Minto, the Governor-General of India, occupied Singapore. Since then Malaya has remained under British influence.

At the close of the nineteenth century, when an elaborate administrative system was developed by the Government, there was an acute shortage of English-educated people to man the governmental machinery, and this created an unparalleled opportunity for the Jaffna English educated. Till about ten years back, more than 70% of the Government servants were Jaffnese.

During the Great War, the German cruiser 'Emden' visited the Penang harbour and sank a Russian cruiser and a French destroyer. In February 1915, a mutiny of the Fifth Indian Infantry occurred in Singapore, resulting in the death of about forty Europeans. The battleship 'Malaya' was gifted by the Sultans of F. M. S. to the Imperial government and besides, the Sultan of Johore

alone presented a squadron of aeroplanes during the last war.

In 1922, the building of a Naval Base was started in Singapore and the rulers of the Federated Malay States contributed £ 2,000,000 towards its cost. Its wharves stretch for two miles and can accommodate a large number of ocean liners.

With the inception of the present war Malaya got extremely busy preparing for all eventualities. Malaya, more than Ceylon, gets most of its food supplies from abroad. In case of emergency this will be cut off and so it has made an effective drive to bring more land under agriculture. Besides, thousands of tons of rice have been stored up in huge granaries, and the government has taken full control of its trade to prevent unnecessary fluctuation in prices. Recently, the government has assumed control over other food-articles as well and rationing has been introduced in all these. Petrol rationing was introduced about six months ago.

Many new industries have been created, and the government has done all it can to minimise foreign imports. At present many military requirements are being supplied by local manufacturers.

Air Raid Precautions have been taken all over the country. Trenches, subterranean shelters and splinter-proof walls have been built along crowded business quarters and in residential areas. Frequent air-raid practices have trained the people to live in an atmosphere of war.

Since the present outbreak of war the defence of Malaya has been enormously strengthened by the advent of Indian, Australian and English troops and the creation of new military and semi-military units in Malaya itself.

The Jaffnese in Malaya have joined the various forces, chiefly the Malayan Voluntary Force, the Local Defence Force, the Auxiliary Medical Force and the A. R. P. Forces. Also, they have contributed to many war funds and have recently subscribed to the purchasing of a bomber.

On the issue of the present Japanese attack on Malaya depends, to a slight extent, the future of Jaffna. Almost every student in Jaffna has either a close or a distant relative in Malaya and hence we have a lot of anxiety over Malaya's fate. Let us hope, apart from selfish interests, that the war shall end in such manner as would bring greater good to the peoples of Asia and of the world.

Holidays - and how to spend them

By "Don't Worry"

YOU have clamoured for these, I am sure—in fact you have struggled manfully that incurable malady of 'Home-sickness'. Now that you have got the holidays, thank your stars and use them in the best way possible.

Don't make much fuss and ostentation by posing, as a voracious reader. The 'big-volumes' you remove from the library will never be used during

vacation. I can lay any wager that your fingers are not going to turn the pages of those books—what an insult to the author concerned! Holidays are to be used with advantage the great minds say; but just take my advice. Warn "Hall and Stevens" to retire to their quarters and on no account to prop up from the shelves to vex you. Holidays for you means holidays for them too.

When the day dies in the west and the wings of darkness spread over the world, wrap yourself and sleep like a log. [Excuse me for the crude analogy. I do not say that you resemble a log but I could not find another.] When you retire to bed, let not the terrorising 'Withdrawal' or the 'Application'—these monstrous hurdles worry you in any way. Resign yourself to fate. You may try thus; ransack your purse, purchase some delicious Jaffna mangoes at Chankanaï and pay a visit to your teachers. You should follow the order of your deficiency in particular subjects. First the Mathematics teacher, then Latin and so on.....By Jore do not forget to smile—it must be one vast, substantial grin and greet him with all the courtesy you can command. The rest is easy.....

*Then about getting up.....remember:

"Early to bed,
Early to rise"
Makes the rest of the day
All yawns and sighs.

Let not the clock, nor the vociferous Chanticleer nor even the rough 'leg-pulling' of your mother should toss you out of bed. Sleep till you have slept.

Now—how are you to avoid that fearful apparition—the man in khaki, red coat - cuffs and bag—the postman. He is bringing your 'Record-Book' my friend. It is requested of you to

show this precious document to your parent or guardian. Don't look glum. Jump on to your pal's 'bike' and diplomatically demand it before he brings it home. This must then be cached in strict privacy—just as you would with your 'billet-doux'. Then, my friend, when Daddy is enjoying a fat Jaffna Cigar and is in the Seventh Heaven of joy at some thoughtful act of yours, present the credentials for his inspection. The chances are that paternal love and pride would displace stormy reprimands. Instead of bringing his walking-stick down on the posterior section of your anatomy he might pat you and say "A son to be proud of—He uses his brains."

I clean forgot—that's right! X'mas is nigh Holy Saints!—and haven't said a word about it. This season you cannot afford to be sick. There is plenty to do. School-boys' hunger is proverbial mind you; and not to part take of the chocolate cake and *palakarams* would be a sin. If you complain of internal dissensions administer some Epsom's Salts which would prepare the field for active service. Post yourself on duty at the kitchen-door and as mother leaves, try 'dive-bombing' or 'low-flight attack' and munch the cakes away in 'neutral grounds.'

Last but not least, practise economy to the last degree. For Heaven's sake don't 'dry' your purse by purchasing costly X'mas Cards. Thanks.

Foot-ball Review

By "Wanderer"

Foot-ball:- Though we were unable to top the championship table, we had a fairly good season considering the fact that we were opposed to very strong teams. Every individual in the team acquitted himself very creditably. Our half-backs R. Canaga-

sabapathy G. Gnanasampanthar and R. C. Thavarajah and the full-backs C. Gunaratnam and S. Ratnasabapathy deserve special mention for the sound defence they put up. In the forward line K. Sivarajalingam played a 'swell' game in most of the

matches. The success of our team was entirely due to enthusiastic Coach Mr. S. T. Jeevaratnam who spared no pains in bringing up the team to a good standard. We hope that he would occupy his present role for many years to come for the benefit of foot-ball here. Skipper V. G. Jacob was unable to turn out for the latter part of the season and R. Canagasabapathy who was elected Captain in his place led the team very successfully.

Captain Election:- Considerable interest was evinced in the election of the Captain for the year 1942. Though the nominees of the Sports Committee were not revealed till the last moment, it was obvious that popular G. Gnanasampanthar and Cricket famed M. Kantharatnam would be running for the Captaincy. No sooner the foot-ball season was over, there was brisk canvassing. Day by day it resembled more and more a State

Council election. At last the clock struck one and the thirteen foot-balls who were to elect the Captain hurried to the 'Polling Booth'. Nearly the whole College was interested in the election and a good number of students waited outside the 'booth' to hear the 'Sensational News'. In a few minutes the results were out; each candidate secured six votes; one member did not use his vote.

As we go to press we hear that when the Faculty decided on tossing, Kantharatnam withdrew and promised whole hearted support to Gnanasampanthar who is captain.

In the meantime the J. S. S. A. has selected Rounder than the ball R. Canagasabapathy to play in the Combined Colleges team against the City Nomads. Our Congratulations to him for bringing honour to the foot-ball team and to Jaffna College.

TYRANNY OF THE MACHINES

by A Co-Ed., Jr. Inter Arts

MANY changes and many revolutions—great in themselves—have rocked the world throughout the ages; but no change has so completely reorganised the world order as the Industrial Revolution. The 18-th century ushered in Mechanical Age—a new epoch in the World's Industrial History.

Man has been called a tool-making animal—and rightly so. He devised handy tools to help him with his work, and from time to time he improved on the machines his brain had planned out. This process gradually lifted man from brute creation and put into his hands the power to control (perhaps not wholly) the great forces of Nature. These tiny

changes finally came to a head in the Industrial Revolution.

One cannot deny that the Industrial Revolution raised the social status of man and encouraged the growth of civilisation, but like all changes it has not been without its evils. Evils—monstrous in themselves—have followed Science at her heels. Her triumphant march has been pestered by the evil ends for which man has utilised her great inventions. "If Science encouraged civilisation it no less encouraged barbarism by producing terrible weapons of war and destruction." It has while adding to the wealth and luxuries of the rich, snatched away the little that the poor enjoyed; it only made the gap between the rich

and the poor, the master and the servant the more marked.

As a servant the 'Big Machine' would have served well, but man allowed his invension to outrule him and in time it itself became the master.

Living at the present time one cannot be blind to the glaring horrors that science and her offsprings are inflicting on thousands of innocent and hapless men, women and children. War is no more waged only in the front lines, gone is the fame and glory that attaches itself to a true and noble cavalier; War deplomats are fighting the battle secretly, behind the lines.

What is responsible for this upheaval?—'Machines', is the reply.

The drone of an aeroplane is heard above, a bomb or two whiz: it bursts destroying hundreds of innocent people and shattering to fragments lofty domes and beautiful Cathedrals—remains of ancient art and sculpture. Science murdering art, to gain what?—land? territories. Man is rushing madly rashly into destruction under the firm grip of Science. "Power has been given into the hands of man who is unable to manage himself." Where will this end? Another year of war and destruction is drawing to its close. What has '42 in store for us.

Senior Patrol

Group Scout Master:

Mr. A. T. V ethaparanam

Scout Master: Mr. Stuart Wright

Asst. Scout Master: Mr. V. Ehamparam

Patrol Leader: R. C. Thavarajah

Secretary: C. S. Nagalingam

Quarter Master: M. A. Mahendran

THE introduction of the overage system in the Scout Troop has given life to a Senior Patrol formally known as the Rover Crew. No doubt there was a clamour for a Rover Crew but when we applied to the District Commissioner for permission to form a Rover Crew he said that we all should be First Class This has not in anyway affected us We are now working for our First Class badge and we are determined to have a Rover Crew. At present we call ourselves the Senior "Patrol."

The strength of the Patrol is 12. Out of these 12, one is a King Scout, two are First Class, three Second Class, two tenderfeet and four recruits. With regard to scout work we go hand in hand with the

Junior Patrols. The weather did not permit us to go on Patrol hikes, but some of us were able to attend a hike organised by the Junior Patrols. Some of us attended the grand Rally held in the Old Park to celebrate the Silver Jubilee of the Jaffna Boys Scout Local Association. We were only asked to help the Scouters to conduct the Rally. Some of us had the opportunity of listening to Mr. Arasaratnam, Scout Master, Wellawatte Boys' Industrial School Scout Troop. He spoke about the National Service badge and how to earn it. It has arrested the attention of a few who are working for it We are proud that we have a Scout in our Patrol who is an amateur wrestler and it is he who has taught us some self defence.

We have thought of running a cub pack next term. This is supposed to be a sort of a "feeder" to the Scout Troop. Therefore may we take this opportunity to invite any youngster under the age of 13 to join it. Further we have orga-

Forgiveness is the Noblest Revenge

WE are all human beings, so we are full of failings faults and frailties. No one, however learned, experienced and wise he may be, can claim to be immune from them. To err is human. So errors we commit, and faults we have however careful we may be. It is therefore, necessary that we should learn to forgive. This is the most important lesson that ever can be learnt. No one can hope to pass through life in peace and tranquillity, unless he knows how to forgive and forbear. Forgiveness and forbearance are the principles on which human society is based.

There is nothing so sweet as revenge. How ever pleasant it may be, it is not praiseworthy. It finds no favour in the sight of God, and in the eyes of men of elevated sentiments. When the demon of revenge takes possession of a man's heart, he drives away sense and reason, love and charity. The man becomes a veritable devil. He becomes deaf to the voice of conscience and to all prayers and entreaties. Pity cannot touch his heart. His only cry is,

nised a jungle camp which is expected to come off during the Christmas holidays. At present we are helping the Junior Patrols to have a Variety Entertainment. Also we have started making tents for our own use.

My report will be incomplete if I do not thank the Assistant Scout Master for his able guidance; the group Scout Master, though he had innumerable duties (as Village Committee Chairman) to perform, he found a few minutes to spare for us and give us his guidance. I will not be far too wrong when I say that the success of the Senior Patrol was due to his enthusiasm.

C. S. Nagalingam,

Secretary

"Revenge, Revenge." Thus he goes about like one possessed. What sight can be more shocking than this? This spirit does not elevate a man. "In taking revenge a man is but even with his enemy, but in passing it over, he is superior." He could earn the love and gratitude of the person who injured him. He could become a sight for God.

Forgiveness is a divine quality. A man can come very near to God by exercising this quality. We are more apt to spy a mote in our brothers' and sisters' eye than a beam in our own. If we forgive those who have injured us, our generosity makes their offence seem all the blacker. But what do we get by revenge? an evil name. Besides this the sympathy, love and admiration which would certainly have been ours, all at once transferred to him on whom revenge is taken. Forgiveness is the act of a good angel, while revenge is the work of a wicked demon. It is for all of us to choose whether we shall play the angel or the demon. So forgiveness and forbearance are virtues, we are all morally and religiously bound to practise. Let this virtue take possession of our hearts, and let it govern our action and behaviour.

Nag Fu, the Emperor of China was told that his enemies had roused a rebellion. He quickly marched forward threatening that he would destroy them root and branch. But they were surprised to see him treat the captives with mildness and humanity. His Prime Minister cried, "Is this is the manner in which you fulfil your promise?" The Emperor replied with a generous air, "I am as good as my word. I have destroyed my enemies root and branch for see they are enemies no longer; I have made friends of them."

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவர் வெளியீடு

புக். 6

விஷயம் - வரலாற்று - மார்ச்சுமீர்

க.உ. புதன்கிழமை

இல. 12

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்

இதுவே தகுந்தபுற

பழையன சுழிந்தன. புதியன புஞ்சுந்தன. காலங்கள் நம்போக்கில் மாறுதல்களை வருவித்துக்கொண்டே வருகின்றன. எங்கும் எல்லா விஷயங்களிலும் மாற்றங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைய உலகநிலை இதற்குக்கூட உதாரணம்.

எமது கல்லூரியிலும் எவ்வளவோ மாற்றங்கள் தோற்றியிருக்கின்றன. வெறுமையாக இருந்த இடங்களிற் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. மாமடர்ந்த நிலங்களெல்லாம் சன இரக்கமின்றி வெறுமையாக்கப்படுகின்றன.

மாணவர் சங்கம் (Student Council) இந்நகரத்திலே சலாசாலைக்கழகம் (School Council) இருக்கிறது. வயதில் முதிர்ந்த பெரியோர் வசித்த ஸ்தானங்களில் இன்று இளைஞ்சிங்கங்களிருக்கின்றன. பிரமச்சாரியரிடம் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, ஒண்டுகளாகத் திரிந்த எத்தனைபோ உபாத்தியோகர்களின் பிள்ளைகளுக்குத் தந்தைகளாயும் குடும்பங்களுக்குத் தலைவர்களாயும் திகழுகின்றார்கள்.

கல்லூரிக் கட்டுப்பாடுகளும் மேற்பார்வை முறையைப்படுத்த விதிகளும் வராத் தோற்றமும் தோற்றமும் பெருகியும் இறுதியும் வருகின்றன. எல்லாம் நன்மைக்கன்றித் தீதிற்கன்று. கல்லூரி சகலவிதத்திலும், எல்லாத் துறைகளிலும், முன்னேற்றமும் சீர்கிருத்தமுமடைய வேண்டுமென்ற கல்வெண்ணமே இம் மாற்றங்களுக்கு மூலகர்த்தா. கல்லூரி இம்மாற்றங்களின் தோற்ற

மங்களினால் அதிக நன்மைகளைப் பலப்பலன் களாகப் பெறுகின்றதெனின் மிகையாகாது.

ஆனால் அந்நியாவசியமான மாற்றமொன்று இன்னும் நடந்தேறவில்லை, நம்கல்லூரியில் விளையாட்டுக்களிறற் சிறந்தோர் பெருகவேண்டுமாயின் இந்த மாற்றமே உள்ள ஒரே ஒருமார்க்கம் ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் விளையாட்டுகள் கட்டாயமாக்கப்படவேண்டும்.

சில விளையாட்டுகளில் சில மாணவர்க்கு ஆசை உண்டாவதனால் அந்த விளையாட்டில் ஊக்கமெடுக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் விளையாட்டுகளி லீடுபட்டபின்தான் அதிக ஊக்கமெடுக்கிறார்கள். வேறு சிலர் சோம்பற்குணத்தாலும் வேண்டா வெறுப்பாலும் ஒருவித விளையாட்டுகளிலும் ஈடுபடுவதில்லை.

ஆனால் இத்தகைய மாணவர்களுட்கேட்போர் வியக்கத்தக்க ஒரு விளையாட்டு வீரனிற்குக்கூட, விட்டுக்கொடுக்கா மனப்பான்மை, வெற்றி பெறுவேன் என்ற திடமான எண்ணம், கடைசியைப் போராடும் மன விராக்சியம் முதலிய சிறந்த குணங்கள் பதுங்கியிருக்கின்றன என்று யாரறிவார்.

இத்தகைய மாணவர்களைத் தெரிந்தெடுத்த அவர்களிடம் வகியும் விசேஷ கெட்டித்தனங்களையும் பலன்தரு குணங்களையும் தட்டியெழுப்பி நமக்கும் (கல்லூரிக்கும்) அவர்களுக்கும் புகழையுண்டாக்கவேண்டின் சகலவித விளையாட்டுகளும் கட்டாயமாக்கப்படவேண்டும். இதுவே தகுந்த

ஆண்டுகளின் போக்கு

ஆதிபிருத்தக. ஆகையால் அந்தமும் உண்டு. இதோ 1941-ம் ஆண்டின் அந்தத்தில் வந்துகிறீர்களும். இந்த ஆண்டின் போக்கில் எத்தனை மாற்றங்கள், எத்தனை தோற்றங்கள், எவ்வளவு விஷயங்கள் எம் நினைவுகூட்டுகிறக நடந்தேறும்ந் போயின. காத்திராப்பிரகாரம் எத்தனை அலுவல்கள் நடந்தேறின.

எத்தனை போக்குக்கு இந்த ஆண்டு தன்போக்கில் இகழையுண்டாக்கியது. எத்தனை போக்குக்கு புகழையுண்டாக்கியது. சிலருக்கு உயர்வை உண்டாக்கியது. வேறு சிலருக்கு அயர்வைக் கொடுத்தது. பலருக்கு வாழ்வையளித்தது. வேறு பலருக்குத் தாழ்வையுண்டுபண்ணியது.

அத்துடன் கீழ்காமல் ஒவ்வொருவருக்கும் அவாவர் வாழ்நாட்களில் ஒரு ஆண்டை அடுத்துக்கொண்டு தானும் மாழுகின்றது.

இந்த எல்லையில் கம்மலிற் பலர் பொன்போன்ற நேரத்தை வினே போக்

கிணேமே. சென்ற நேரம் திரும்ப இனி மீளாதே என்று துக்கிக்கொள்கிறோம்.

ஆனால் சூலாவற்றிற்கும் மேலாக இந்த ஆண்டு யுத்த பீதியைக் கிளம்புகிற பிருக்கிறது. அங்கே யுத்தம் நடக்கிறதென்று இங்கே நன்மை தீமை பேசியவர்களைல்லோரையும் இன்று ஆகாயவசனிமுன் சால்வை எந்திய கைபுடன் அமர்ந்திருக்கிறது.

வருமாண்டாவது நமக்குத் தன்போக்கில் யுத்த பீதியைப் போக்கிச் சமாதானம் நிலவச்செய்வதாகுக.

சென்றதையிட்டுத் கவல்வதை விட்டு நான்கு சொல்லொருவரும் வருகிற ஆண்டு அளிக்கும் தருணங்கள், நேரங்களேத் தனவாய்களைத் தக்கமுறையில் தவறுதலில் திக்கழிக்க நாம் முயலவேண்டும். தவிர்க்கக் கூடிய பிழைகளை இயற்றிவிட்டுப் பின் ஒன்றும் செய்ய இயலாத நேரத்திற் துக்கிப்பதயின். ஆகையால் அந்தந்த நேரத்தை அப்பப்பவே பிறர்க்கும் நமக்கும் நன்மைபாகவும் இலாபகரமான முறையிலும் செல்வழிப்போமாக.

நத்தார்ச் சோபனம்

‘அன்பன் R.’

அன்பிலாதார்க்கு அன்பைக் காட்ட அவதரித்து, உத்தம் வாழ்க்கை நடத்திச் சாதனைகளினாலும் போதனைகளினாலும் கல்வாழ்ந்தும் நற்கதிக்கும் வழிகாட்டிய இயேசு பெருமான் பிறந்த தினம் அண்மையில் வருகின்றது. அகில உலகமும் இவ்வுத்தநம் அவதாரத்தைப்பிட்டு மகிழ்ச்சியடையும் நாள் அதுவே.

இக்காலில் மனதிலுதிக்கவேண்டியது அன்பு. நாம் இக்காலத்தில் இன்ப இயேசுவின் அளவிடக்கூடாத அன்பையிட்டு ஆலோசித்துணர்வேண்டும்.

எல்லோரிடத்திலும் அன்பு கரைபுரண்டோடவேண்டும். அன்பை அறிவிப்பதற்கு இதுவே தருணம்.

அன்பு கிராமிய வாழ்க்கை நர்க்கும் தேவனுக்கும் பிரியமானது. ஒருவன் தன்னிடமுள்ள சகலத்தையும் விற்று அன்ன தானபண்ணினாலும் அன்பு அவனிடிலாவிட்டால் அவன் செய்யகையில் பலனென்ன. அன்பிலாமலிட்ட அழுது என்வைப்பற்றியெரியச்செய்வதென்றார் ஓளவையார். எல்லாவற்றிலும் அன்பே பெரியது. அன்பு தயவு தாட்சண்யமுள்ளது. “அன்புக்குப் பொருமையில்லை, அன்பு தன்னைப் புகழாது, இயாமப்பாபிராது, அயோக்கியமானதைச் செய்யாது, தற்புகழை நாடாது, தினமடையாது, தீங்கு கிளையாது, அகியாயத்தில் சந்தோஷப்படாமல் சத்தியத்திற் சந்தோஷப்படும். அன்பு ஒருக்காலும் அழியாது.”

இத்தகைய அண்பை எங்கும் பரப்பிய பெருமான் பிறந்த நாளில் நாம் அவரை நினைவுகூர்ந்து, எம்வாழ்க்கையை அன்பு மயமாக்க ஒவ்வொருவரும் பிரயாசப்படவேண்டும். இந்தநாட்களில் அன்பர்களொவ்வொருவரும் தத்தம் கண்பர்களுக்குச் சோபனச் செய்தி அனுப்பும் நாட்கள் இவை.

ஒவ்வொருவரும் வாழ்க்கையின் அவசர ஜீவியத்தி லாழாமல், தந்தியம் கருதி வாழாமல், இயலாதவர்க்கும், தேவைப்படுவோர்க்கும், கஷ்டப்படுவோர்க்கும், கவலையி லாழ்த்திருப்போர்க்கும் ஒத்தாசை புரிதல் எம் கடனென்று உணரவேண்டிய தருணம் இது. உண்டாகும் உணர்ச்சிகளையும் உள்

ளத்தின் கிளர்ச்சிகளையும் அன்றோடே சிட்டுவிட வேண்டாம்.

சகோதர சகோதரிகளே! உங்களுள் லோருக்கும் இந்த 'இளஞாயிறு' நின்றமூலம் நத்தாரச் சோபனம் சிடுக்கிறோம். இந்தச் சிறிஸ்ஸம் பண்டுகையானது உங்களுள் லோர்க்கும் சந்தோஷகரமான அதிக நன்மைபயக்கு மொன்றாக ஆகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

இயலாமாற்ற பலகாரங்களும் பலவித 'பட்டால்' வெடிகளும் எனக்கும் அனுப்பி வைப்புகள். பலகாரங்களைப் பழுதாக முன் அனுப்புவது நல்லது. இப்பவே 'ரொம்ப தாங்கல்.'

கடுகு சிறிதாயினும் காரம் பெரிது

— ஈளு —

“விரியும் பேசிய காலமும் போச்சே! எண்ணுவதெல்லாம் நடப்பதல்ல” என்று எத்தனை மனங்கள் இதுவரை தம்முள் நினைத்திருக்கக்கூடும்.

உதை பந்தாட்டக் காலம் தொடங்கியதும் இந்த மனங்கள் “வெற்றி எமக்கே” என நினைத்திருந்தன. ஆனால் இவர்களைய எண்ணக்கொல்லாம் வெறும் ஆகாயக் கோட்டைகளாயின.

வெற்றி வீட்டக்கூடிய வசதிகளிருந்தன. அவகாசங்க ளேற்பட்டன. உகந்த வீரர்களிருந்தார்கள். தாமே தெரிந்தெடுத்த ஒரு தக்க தலைவரையுடையதாயிருந்தது எம் குழாம்.

ஆனாலும் இந்த உதைபந்தாட்டக் குழாம் அதிக சித்தியடையவில்லை. எல்லாம் ஒரே மர்மமாகத்தானிருந்தது. சட்டிய சில வெற்றிகள் இதுகி வெற்றியைக் (Championship) கூட்டிவரக்கூடிய அனுசூலமற்றனவாக விருந்தன. இடைக்கிடை தோல்வியும் ஏற்பட்டது.

அரியென நினைத்த குழாம் நரியானது பற்றி விளக்கமாக எதுவும் சொல்லுவதற்குரியதில்லை. சிலர் தலைவரைக் குறைகூறினார்கள்.

அது சரியல்ல. நாம் அவரைக் குறைகூற மாட்டோம். ஏன் விஷயம் அதுவல்ல. எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் இந்நிலைமையில் “உட்டுக்கோட்டை பட்டுப்போச்சென்று” வெளியிடக்களிற் கதைக்கத் தொடங்கினர். யாரும் கதைத்தால் நமக்கென்ன? பிறர் வரைய மூட உலைமூடி இல்லை.

ஆனால் வீரர் பலருள்ள குழாம் சீர் குலைதலை வருத்தத்துடன் நோக்குவதன்றி வேறொன்றும் சொல்லவதற்கில்லை.

கடைசியாக இன்னும் ஒரு பள்ளிக் கூடத்துடன் விளையாடவேண்டியிருந்தது. (St. Henry's College) அவர்களும் விளையாட்டிற் குறைந்தவர்களல்ல. இதுகிலெற்றிக்கிடமில்லையாயினும் எம் கெட்டித்தனத்தைக் காட்ட இதுவே ஒரு சந்தர்ப்பம்.

என்னே! இந்தவேளையில் தலைவராக இ. கனகசபாபதி முன்வரவேண்டி நேர்ந்தது.

புதுத் தலைவரொடு உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டியினர் புத்துயிரும் புத்துணர்வும் பெற்றனர். தலைவரின் ஆவேசம் கரைபிறந்து, கனவீனங்களெல்லாம் களைந்தெறி

“எண்வகை மலர்கள்”

By A. Nadarajah, Jr. Inter Science

மலர் என்ற வார்த்தையைக் கூறும் போது நமது மனம் மலர்கிறது. மலரின் இயற்கையழகில் ஈறிப்பட்டு நிற்கும்போது நமது அகமும் முகமும் ஓங்குகே மலர்கின்றன. கண்களுக்குக் கருத்துக்கும் களிப்புட்டும் அழகிய பொருள் களில் மலர் பெரும் சிறப்புடையதாயிருக்கிறது. அழகிய நறுமண மலர் வடிவிலும் கண்களுக்குக் — வாசனையினால் காசிக்கும்—மென்மைத் தன்மையால் கைகளுக்குப் பெருமகிழ்வுட்டக் கூடியதாயிருக்கிறது. மனிதர்களையென்றி தேவர்கள்கூட மலர்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கின்றனர். படைக்கும் தொழிலைச் செய்யும் சான்றாகச் செந்தாமரை மலரின் மேல் வீற்றிருப்பதால் “மலரோன்” எனக் கூறப்படுகிறார். காக்கும் தொழிலைச் செய்யும் விஷ்ணு தமது வயிற்றின்மேல் செந்தாமரை மலரைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கி

யப்பட்டன. பெலவீனங்கலெல்லாம் பெயர்த்தெறியப்பட்டன.

எல்லோர் மனத்திலும் வைரக்கியம் திடமான இடம்பெற்றது. திடத்துடன் சென்று வினாயாடினர். வீரும்பியவியதமே வெற்றியுமிட்டினர். சிறு தலைவரின் ஆற்றலை அன்றே எல்லோரும் அறிந்தோம். ‘கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரிது’ என்ற வழமையான வாக்கியம் ஞாபகசக்தியிலினின்றும் எட்டி எல்லோரையும் பார்த்திருக்கும்.

இவ்வெற்றியினால் இறுதி வெற்றி வந்தியாவிட்டாலும் அதற்கு நாம் அருகர் ஏற்பகை திரு. கணகசபாபதி உறுதியாக்கியிருக்கிறார். இன்று “யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டியினர் 1941-ம் ஆண்டில் திறமையுடன் விளையாடுனார்கள்” என்று ஒருவர் கூறவில் அது திரு. கணகசபாபதியினர். அவரின்றேல் எம் கோஷ்டியினர் பெயர் தண்ணீர்மேல் எழுந்தே. எம் மனமார்த்த வந்தனம் அவர்க்குரியது. எம் வாழ்த்துதல்களை அவர் ஏற்பாராக.

நர். சிவபிரான் கொன்றை மலர்களையும் வெள்ளெருக்கம் பூக்களையும் சூடிக்கொண்டிருக்கிறார். சரன்வதி வெண்டாமரை மலர் மேலும், இலக்குமி செந்தாமரை மலர்மேலும் வீற்றிருக்கின்றனர். இவ்வாறு மனிதர்களையும் தேவர்களையும் வசிகரிக்கக்கூடிய சக்தி மலர்களிடம் அமர்ந்துள்ளது.

மணத்திலும் அழகிலும் சிறந்த மலர்கள் பல இருப்பினும் அவற்றுள் எட்டு வகைப்பட்ட மலர்கள் இறைவனது திருவுள்ளத்திற்கு பெரிதும் விரும்பத்தக்கன வென்று ஆன்றோர் சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். அவையாவன:- செண்பகப்பூ, மல்லிகைப்பூ, புன்னைப்பூ, பாகிரிப்பூ, இருவாட்சிப்பூ, நீலேந்தன்பூ என்பன. இவை புறப் பூசையிலே இறைவனை எய்வாறு இன்புட்டுவனவோ அல்லவண்ணம் அகர்ப்பூசையிலே கொல்லாமை, ஐம்பொறி அடக்கல், பொறுமை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு எனும் எண்வகைக் குணங்களும் சிரிய நூன மலர்களாகச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றன.

கொல்லாமை:— கடவுளை அடையக் கூடிய சிறந்த வழிகளில் கொல்லாகெறி சிறந்ததொன்றாகும். நாம் உலகத்தில் கல்வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு கொல்லாகெறியைக் கைப்பிடித்தொழுகவேண்டும். கம்சாட்டிலே கொள்ளை, கலகம், ஈழ்தம் முதலிய துன்பமான முறைகளை நடவாதவாறு அரசாங்கத்தார் தடுத்தும் கொல்லாகெறி எங்கும் பரவியிருக்கிறதென்று சொல்வதற்கிடமில்லை. கல்வியறிவில்லாதவர்களே உயிர்க்கொலை செய்கிறார்களென்றால் கல்வியறிவுள்ளவர்களும் அவ்வண்ணமே செய்கிறார்கள். இதைப்பிட்டு நாம் வருத்தக்கூடியதாயிருக்கிறது. சாந்தமுர்த்தியாகிய காந்தியடிகளும் ‘அகிம்சா’ நர்மம் ஒன்றே நமது நாட்டையாக்கிக்கூடியதென்ற உண்மையை அறிவுறுத்தி வருகிறார்.

ஐம்பொறி அடக்கம்:— மெய்-வாய்-கண்-நுக்கு-செவி என்னும் ஐம்பொறி

தாம் அடிமையா யிராமல் அவற்றைத் தமக்கு அடிமைப்படுத்திக்கொள்ளவோரே மெய்யறிவுடையோராவர். ஐம்பொற்களுக்கு அடிமைப்பட்டு ஆசை வலைமீல் சிக்கி மன அமைதியை இழந்து இரவும் பகலும் கலைப்படுவோர் தற்காலத்தில் அனேகருளர். ஐம்பொற்களை அடக்குவதற்குக் கடவுட்பக்தியே இன்றியமையாதது.

பொறுமை:— பிறரால் எவ்வளவு கோபம் உண்டாகப்பெற்றாலும் பொறுமை யினின்றும் சிறிதும் கொடாதிருக்கக்கூடிய மன உறுதியைப் பெற்றோரே மெய்யன்பர்கள் ஆவர். பூமியானது தம்மைத் தோண்டுவனையும் தாங்கிநிற்கும். அவ்வாறே நாம் பிறரால் இகழப்பெறினும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆன்மீரோ கடையுள்ளார்.

அருள்:— பொருட் செல்வமில்லாத வார்க்கு உலக சுகபோகங்கள் கிடைப்பது அருமையாயிருப்பதைப்போல் அருட்செல்வமில்லாதவர்க்கு மறுமையில் இறைவனருள் கிடைப்பது அரிதாகும்.

அறிவு:— அறிவின்பது செல்வம் வந்தபோதும் இன்பமடைக்கபோதும் அவற்றால் செருக்குறாமலும், வறுமை வந்தபோதும் துன்பம் மிகுந்தபோதும் அவற்றால்

மனம் கலங்காமலும் ஒரு மனத்துடன் இருப்பதும், உலகத்தில் உயர்ந்தோர் எவ்வாறு நடக்கிறார்களோ அவ்வாறு நடப்பதுமாகும்.

வாய்மை:— உடம்புச் சுகத்திற்கு நிரோடுவது எவ்வளவு சிறந்ததோ அவ்வாறே மனத்துய்மைக்கு வாய்மையைக் கடைப்பிடிப்பது சிறந்ததாகும்.

தவம்:— விநிவசத்தாலும், பிறரது தந்திரங்களாலும் தமக்கு நேரிடும் துன்பங்களைக் கண்டு மனங்கலக்கி நிற்காமல் அவற்றைப் பொறுத்துக்கொண்டு தமது கருமங்களை ஒழுங்காகச் செய்வதுமே தவமாகும். காவியணிந்து சாட்டிவிருந்து காய்கனி நின்று காலங்கழிப்பதே தவமென்பது பலர் கினைவு. இதனால் உண்மைத் தவத்தின் பலனையடையமுடியாதது.

அன்பு:— அன்புடையோர் அடையக்கடாத காரியமொன்றமில்லை. அன்பில்லா எதையுடையவராயிருப்பினும் ஒன்று மில்லாதவரையே ஒப்பராவர். ஆதலால் கடவுள் அருளைப் பெற விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் கடவுளினிடத்தும் நமது சகோதர உயிர்களிடத்தும் இடையறாத போன்புடையவராக வாழுகல்வேண்டும்.

இயற்கை அன்னை யின் எழில்மிகு காட்சி

By S. சீவகுரு

ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை சுமார் ஐந்து மணியிருக்கும். அன்றைய தினத்தை உல்லாசமாகக் கழிக்கும்பொருட்டு நானும் என் சிநேகிதனும் இயற்கை பண்ணையை உற்று நோக்கினோம்.

நறுமணம் மிகு மலர்களால் அடுக்கப் பெற்ற அற்புதமான பூங்காடுவன்றைக் கிட்டிச் சேர்ந்தோம். அருகில் தேன்மாரி பொழியும், நீரோடையொன்று. மாதரை நிகர்க்கும் மயிற்சூட்டம், பலசித மலர்கள், இயற்கையன்னை யின் எழில்பெறு காட்சி என்பன எங்கள் மனத்தையும் கண்ணையும்

ஒருக்கே இழுத்தன. சூரியனும் தன் கிரணங்களாகிய கைகளினால் எங்களுக்கு வழி காட்டிக்கொண்டே சிழத்திசையில் உதயமாயினன். அவனது வரவை உற்று நோக்கினோம். பந்துபோலக் காணப்பட்டான். அருகிலிருக்கும் நீரோடையை உற்று நோக்கினோம். தன் நாயகன் மறைந்துவிட்டானே யென்ற துக்கத்தினால் இராமுழுவதும் நித்திரையற்றுச் சேர்ந்து பாவைபோல் நின்ற பதிவிரதையாகிய தாமரையானவள் பத்தாவைக் கண்டவுடன் தன் முகத்தைத் திறந்தாள். சந்தோஷ மிகுதியினால் நடனமாடினாள். சில விருந்தாறிகளை அழைத்தாள்.

விருத்தராளிகளாகிய தேனீக்கள் அவளைச் சென்றடைந்தன. அவளும் தன்னிடத்துள்ளதாகிய அமிழ்தினுமினிய தேனை அவர்களுக்குப் பரிமாறினாள். விருத்தராளிகளும் விருந்து முடிந்தபின் அவள் பெயரினாலும் அவளது காயகன் பெயரினாலும் இனிய தேங்களைப் பாடிக்கொண்டே சென்றன. இக் காட்சியை உற்று நோக்கினோம். மறுபால் பூங்காவை உற்று நோக்கினோம். கதிரவனின் கதிர்கள் பூக்களின்மீது பட்டவுடன் பூக்கள் பொன்னிப்போர் பிசகாசித்தன. அப் பூக்கள் பொன் பூக்களோ என்ற சந்தேகத்தினால் பூக்களுக்குக் கிட்டச் சென்று பார்த்தோம். பூக்களின் வாசனையானது எங்கள் மூக்குகளைத் துளைத்தது. அதனைத் தாங்கமாட்டாது சற்று விலகினோம். இரள் தென்றற்காற்று வீசியது. இதன்பின் இயற்கையன்னைப்பற்றி கங்கள் பேசினோம். பூக்களின் வாசனையானது மூக்குகளை அடிக்கடி துளைத்ததனால் ஒருபால் சில்லாது பல இடங்களிலும் சென்று உலாவினோம். சோலையை உற்று நோக்கினோம். ஆ! அதன் புனிதம் என்ன! தெவிட்டாத இன்பத்தைத் தரும் அற்புத மலர்களின் சிறப்பைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு கண்பர் பலர் இல்லையே என்ற துக்கம் எங்கள் மனத்தைப் பற்றிக்கொண்டது.

கிருஷ்ணர் துணைவர் பலரின்றிக் கொடியோனாகிய துரியோதனன் வதிரும் அத்திலு புரியின்கட் சேரலும், சக்கராயுதமானது பாதகடலினின்றும் புறப்பட்டுக் கிருஷ்ணரைச் சேர்ந்ததுபோன்று, கங்கள் துணைவர் பலரின்றிக் தவிக்கும் நேரத்தில் எங்களைச் சில கண்பர்கள் வந்தடைந்தனர். அவர்கள் எங்களை மகிழ்ச்சிப்பற்றாக இனிய தேங்களைப் பாடிக்கொண்டுவந்தனர். அவர்கள் யார் தெரியுமா? அவர்கள் தான் எங்கள் சந்தேகிபுணர்களாகிய "தேனீக்கள்" என்று அழைக்கப்படும் தோழர்கள். பூங்காவின் காட்சியைக் கண்டு களிப்படைந்த கங்கள் தேனீக்களாகிய தோழர்களின்

பாட்டைக் கேட்டபோது இசையின்பத்துள் முழங்கினோம். கங்கள் நிற்கும் இடம் அமரவதியில் இந்திரன் இருக்கும் பூஞ்சோலை யென எண்ணிவிட்டோம். என்னாலும் சுகிதக் கொடியின் முடிவில் கங்கள் நிற்கும் இடம் பூவுலகம் என எண்ணினோம். இன்பத்தை இன்பம் வந்தடைந்தால் யாது செய்வது? அந்தநேரத்தில் அமராவதி என்று சொன்னால் பிழையாகுமா?

பூக்களின் பலவிற நிறங்கள் எங்கள் கண்களைக் கவர்ந்தன. நறுமணமானது மூக்குகளைக் கவர்ந்தது. இசையின்பமானது மனத்தைக் கவர்ந்தது. இசையின் சத்தமானது செவிகளைக் கவர்ந்தது. ஐம்பொறிகளில் நான்கு பொறிகளையும் இழந்துவிட்டோம். தேனீக்களின் இசையானது பின்வரும் வந்து மனத்தை மாற்றியது. என் செய்வது!

பந்தசுவர்ணப் பச்சுவிளி ஒன்று எங்கள் பக்கத்திலிருந்து ஒரு மாக்கிலையில் வந்து உட்கார்ந்தது. எங்களைக் கிளியினிடத்தில் அழைக்குமாறுபோல் அக்கொப்பானது அடியது. எங்கள் கிளியை உற்று நோக்கினோம். என் கண்கள் கிளியின் நிறங்களைக் கவரத்தனவோ? அல்லது கிளியின் நிறங்கள் என் கண்களைக் கவரத்தனவோ? யான் ஒன்றுமற்றியேன். கிளியானது பாடியது. இன்னும் இங்கே தாமதித்திருந்தால் இயற்கை அன்னையானவள் எங்களை மறித்து விடுவாள் என்ற பயத்தினால் விட்டுக்குச் செல்ல எண்ணினோம். மணியும் பத்தாய் விட்டது. படிக்க விருப்பமில்லாது பாடசாலைக்குச்செல்லும் பிள்ளைகளை மெல்லச் செல்வதுபோல கங்கள் இருவரும் இன்பாக ரத்திலிருந்தும் எழுந்து வீடுசென்றோம். கங்கள் வீடுசென்ற கோலத்தை உபமானமாக எடுக்கப்புகின், நான் என்னமாதிரித்தன் காதலியை நடுக்காட்டில் விட்டுவிட்டுப் போவதும் வருவதுமாக சற்றில் விட்டுச் சென்றனே, அதேபோலதேயும்.

பெண்கள் நிலை

By 'அரசன்'

இவ்வல்லாம் ஓர் நாடகமேடை. அதில் கடிப்பவர்கள் ஆண், பெண் என்னும் இரு பாலாளுமே என்று சேக்ஸ்பிய மகாகவி கூறி யிருக்கின்றார். இவர்களுள் ஒருவர் மற்ற வர்க்கு அடிமையாக விருக்கவேண்டியது யாத காரணம்பற்றி. இக்கொள்கை வர வாக் குறைந்துவருகின்றது. ஆனாலும் பெண்கள் உரிமையைப்பற்றிக் கற்றறிந்த பெரியோர்களிடத்தும் அபிப்பிராயபேதம் மிளிர்கின்றது.

பெண்கள் எவ்வகையில் ஆண்களிலும் குறைந்தவர். ஆண்களுக்குக்கும் சுதந்திரம் ஏன் அவர்க்குமிருக்கப்படாது. அவர்கள் ஏன் உயர்தரக் கல்வி கற்கப்படாது. இவ் விஷயம்பற்றிச் சிலவாசங்களுக்குமுன் ஒரு பெரியார், பெண்கள் உயர்தரக் கல்வியினால் தங்கள் நம்ருணங்களை அறவே ஒழிக்கின்றனர் என்று கூறியுள்ளார். இது மிக விசித் திரமான கொள்கை.

ஒருநாடு எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கின்றதென்பதை அங்காட்டுப் பெண்மணிகளின் நிலைமையிலிருந்து அறியலாமெனச் சாத்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

பெண்கள் ஏன் மேடைகளிலேறிச் சமூகத்தொண்டு, தேசத்தொண்டு, சமயத் தொண்டு முதலிய விஷயங்களில் பிரசங்கங்கள் செய்யப்படாது. இவ்வினாக்களுக்குச் சிலர் பெண்களுக்கு அல்லவல்லமையில்லை என்பின்றனர்.

பெண்கள் பேதையரெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். பெண்கள் பேதையரென்றால் அவர் வயிற்றில் பிறந்த ஆடவர் பேதையரினும் பேதையராவர்.

மேல்நாடுகள் சுதந்திரம்பெற்றும் சீழ்த் தேசங்கள் சுதந்திரமின்றியும் இருப்பதற்குக் காரணம் யாது? மேல்காட்டுப் பெண்கள் சமூகசேவையில் ஆடவர்களுடன் ஒத்துழைக்கின்றனர். ஆனால் இவ்வித நிசுப்சிகள் எங்காட்டும் காண்பதரிது.

மேல்காட்டுக் கொள்கைகள் பலவிதத்தில் கஷ்டங்களை விளைவித்தபோதிலும் இத்துறையில் நாம் அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டியவர்களா யிருக்கின்றோம். நம்மாட்டுப் பெண்மணிகளும் அவர்களைப்போல் சுதந்திரமுடையவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் சமையல் தொழிலில் மாத்திரம் ஈடுபட்டாற் போதாது.

மேலைத்தேசப் பெண்கள் தாம் விரும்பிய கணவரையே மணந்துகொள்கின்றனர்; ஆனால் நம்மாட்டுப் பெண்களோ தம் பெற்றோரால் நியமிக்கப்பெற்ற வரையே அடைகின்றனர். இவ்விஷயம்பற்றி எனக்கு அபிப்பிராயமில்லை. மன்னிக்கவும்.

வர வர நம்மாட்டுப் பெண்களும் சுதந்திரம் பெறுகின்றனர். பல துறைகளில் முன்னேறுகின்றனர். நெடுந்தீவுக் கிராமச் சங்கத் தலைவர் ஒரு பெண்மணி என்பதைக் கேள்விப்பட்டதும் பலர் ஆச்சரியப்பட்டனர். அது ஓர் மெச்சத்தக்க காரியம்.

ஆகையால் பெண்மணிகளே!

இன்றுமுதல் உங்கள் அடிமைத்தன்மையை அறவே நீக்குங்கள். சமூகத்தொண்டுகளில் ஆடவர்களுடன் ஒத்துழைத்து நம் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு முயற்சி செய்வீர்களாக.

காதில் வந்து விழுந்தன

வழிப்போக்கன்

கன : ஓர் சங்கதி.

நண்பன் : என்ன சேதி.

கன : என் மாமியா ரிதந்துவிட்டார். தன் மகனையும் பொருளையும் என்னை வந்தெடுத்துக்கொள்ளுமாய் தந்தியடித்திருக்கிறார்.

ஒருவர் : நீர் என்கே பிறந்தனீர்,

மற்றவர் : வன் வட்டுக்கோட்டையிற் பிறந்தனை. அப்பொழுது என் நாயார் சிக்கப்பூசினிருந்தார்.

வேலுவாளுக்கு ஒரே ஏக்கம். கிட்டத்தட்ட அறிவை இழந்துவிட்டார் என்றே சொல்லலாம். S. S. C. சேதனை எடுப்பதற்கு உபாத்திமார் தன்னை விட்டுவிட்டார்களென்பதே ஏக்கத்தின் காரணம்.

ஒரு கூட்டத்திற்கு எல்லோரும் உலோகங்களினால் செய்த "V" ஐ வெற்றியைக் குறிக்கும் கோக்கத்தோடு அணிந்துவந்தார்கள். ஆனால் ஒருவர் மரத்திரம் தோலாற் செய்த "V" ஐ அணிந்திருந்தார். ஏனென அவரை வினவியபோது இது தோல்வியை (தோல் "V" ஐ) க் குறிப்பது என்றாராம்.

S. S. C. சேதனை முடிந்துவிட்டது. பலரதற் சித்தியடைவோமெனக் கருதுகிறார்கள். கருதுவதெல்லாம் உருப்படியானால்.....

உபாதி : என் கேட்கும் கேள்விக்கு எல்லோரும் "டக்... டக்" என்று பதில்

சொல்லவேண்டும். (சிறிது நேரம் சிலரைக் கேள்வி கேட்டபின் இராமனை நோக்கி) யாழ்ப்பாண மக்களின் பிரதான உணவு யாது?

இராமன் : "டக்.. டக்"

பிரயாணி : "இராகராமிற்கு" ஓர் சிட்டுத் தாருங்கள்.

(பிரயாணிச் சிட்டுக் கொடுப்பவர் புலதகங்களில் எங்கும் தேடியபின்) இராகராமிற்கிருந்து எவ்வளவு தூரம்?

பிரயாணி : அவன் வாக்கிலுட்கார்க்கிருக்கிறான் கூப்பிட்டோமா?

சிரித்ததின் சிந்தனைக்கு

மனமொவ்வாத வேலை செய்யாதே.

வின் பேச்சுப் பேசவேண்டாம்.

பேச்சுத் திறமையினால் உண்மையை மறைக்கவேண்டாம். ஆத்ம சக்தியினுதையால் வீரியம், தைரியம், பரோபகாரம், மரியாதை உடையவனாக வாழ்வாய்.

அன்பின் சக்தி வேறெதற்குண்டு. அன்பை வெக்கிறையாவது தண்ணீரையாவது கண்ணீரையாவது பன்னீரையாவது வார்த்து வளர்க்கவேண்டும்.

எங்கள் ஆசிரியருளொருவராகிய P. வேரத்தினமலர்கள் M. A. பட்டம் டேற்றனரென்பதைக் கேள்விப்பட்டே உவகையடைகிறோம். எங்கள் வாழ்த்துதல்களை ஏற்பாராக.

PRINTED AT THE THIRUMAKAL PRESS, CHUNNAKAM.